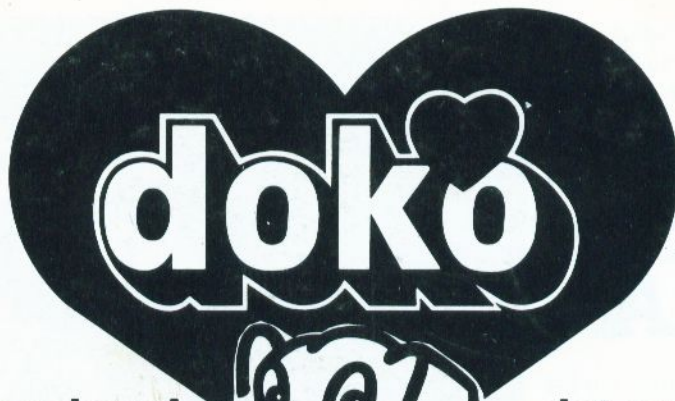

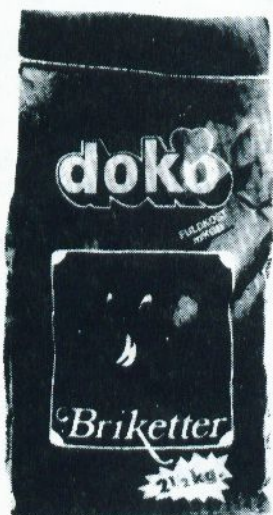

**Professionel
fuldkost**

**- det er sund
fornuft**

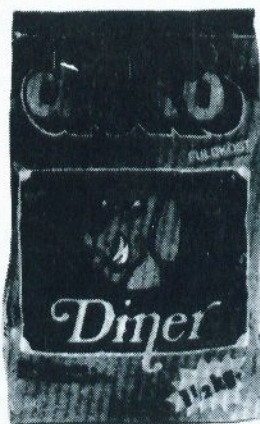
til hunden

doko Briketter

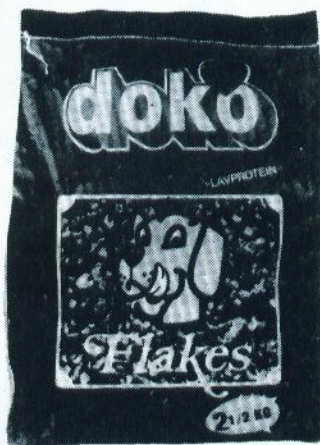
Knasende sundhed til alle hunde. Doko Briketter er fuldkost med kød og udelukkende fremstillet af de bedste råvarer.

3 ernæringsrigtige og velsmagende produkter, der sikrer en sund og veloplagt hund - og passer på økonomien.

doko Diner

- alle hundes herlige varme måltid. Doko fuldkost diner med kød er specialbehandlet og forberedt til hundens mave/tarm, så hunden får et optimalt foder.

doko Flakes

- det rigtige blandingsfoder til alle hunde. Doko Flakes er et tilskudsfoder med lavt proteinindhold til blanding med kød eller kylling.

Fas hos specialbutikker og supermarkeder over hele landet. Tlf. 05-62 91 00 anviser nærmeste forhandler.

Viking-SPECIALFODER

Tlf. 05-62 91 00

Havnen 51 - 8700 Horsens

Danmark

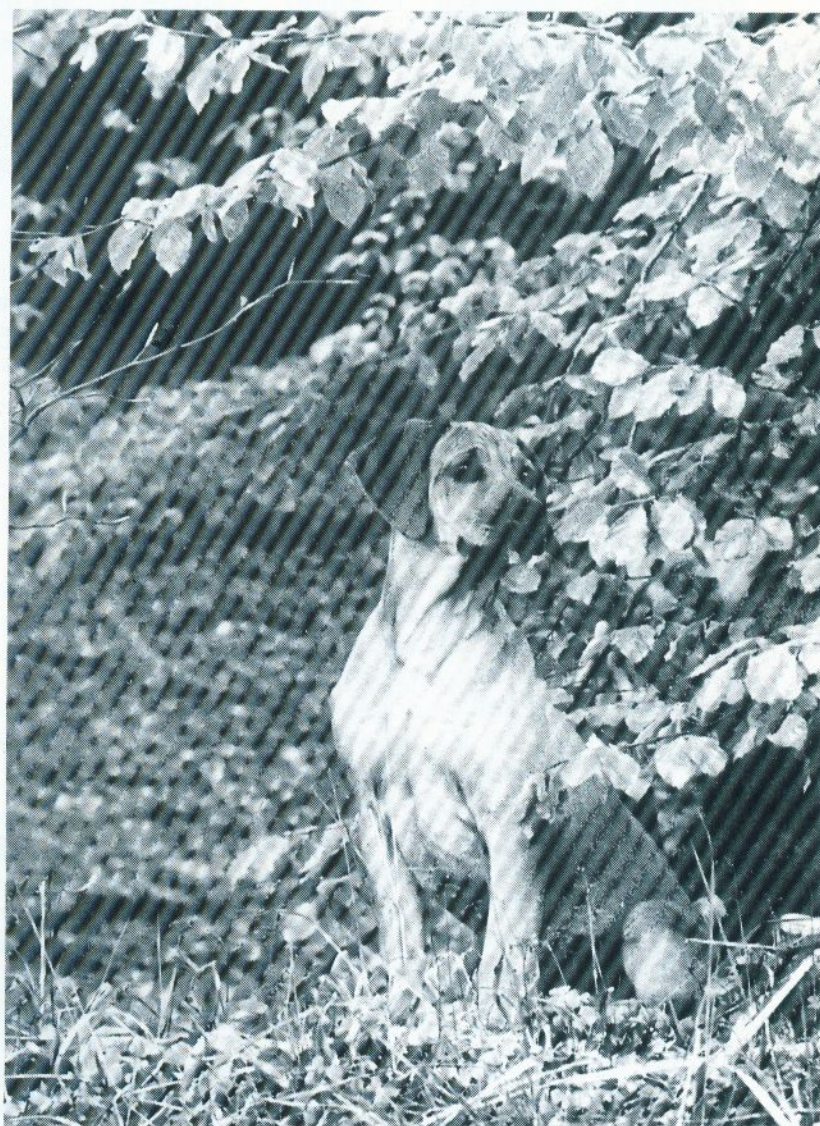
1986

medlemsblad

Rhodesian Ridgeback Klubben

VINTERHVALP I SOMMERSKOV

Kontingent:

Enkelt : 150 kr.

Familie : 200 kr.

Annoncepriser:

Helside: 150 kr.

Halvside: 85 kr.

Kvartside: 50 kr.

OBS!

invastemning
senest 20.7
til V.O.

RR-dagen!
senest 20.7
til V.O.

SIDSTE FRIST
TIL NR. 3

25-8

red.

bestyrelsen

FORMAND og SEKRETER: Vibeke Olsen
Kvislemarkvej 15, Kvislemark-
4747 Sandved o3 75 64 50
Udstillingsudvalg og tilmeldinger

NÆSTFORMAND: Jytte Henningsen,
Rismøllegade 7 8900 Randers
o6 43 32 67

KASSERER: Jan Olsen,
Kvislemarkvej 15, Kvislemark
4747 Sandved o3 75 64 50

REDAKTØR: Jørgen Lorenzen,
Vagthøjvej 17, Bjergby
9800 Hjørring o8 97 11 26

MEDL. AF UDSK.UDV.: Ole Hempel
Istedgade 69, 3.th. ¹⁶⁵³ Kbh. V
ol 23 o5 ol

1. SUPPLEANT: Friedmar Jessen,
Mølkensvej 2 5300 Kerteminde
o9 32 19 95

2. SUPPLEANT: Knud G. Rahbek
Bådsmandsstræde 43 1407 Kbh. K
ol 57 51 16

hvalpeanvisningen

Mette Kjærsgård,
Solbakkevej 32 Toksværd
4684 Holme-Ølstrup
o3 76 22 18

juni 86

Det er igen de lyse nætters tid. Og redaktøren registrerer, hvordan lyset skifter i tagvinduetes firkant, mellem solnedgang og dagry, - mens han leder efter alle de medlemsbidrag, der ikke er kommet, og slet ikke til tiden. Og hvor er nu udstillingsresultaterne? Og limstiften? Og hvad skal der stå i den forbandede leder??!

"Hvad gør man ikke for jeres skyld!" vrisser han hen i retning af sin seng. Der ligger redaktionshunden og halvsover. - Faktisk næsten alt for meget!" brummer den. Redaktøren tror ikke sine egne øren. Han er måløs. Det er altså takken for slid og slæb i sene nat-tetimer. For at rejse land og rige rundt for dem, - og med dem. På udstilling efter udstilling. - "Faktisk næsten alt for meget!". Torden-luften udlader sig omsider i et iskoldt, ironisk lyn: "Du vil måske have den godhed at forklare dig nærmere?" - "Ja da, gerne", svarer redaktionshunden og logrer. Den er lysvågen nu.

"Du er et granvoksent mandfolk," begynder den. - "Jah, det kan nok være, men ...?" - "Men," messer den uforstyrret videre, som om

den læste op af et eller andet, "din ryglinje er for svag, og krydset noget faldende. Bra skalle, godt stop. Skægget let off-set, håret kunne ønskes i bedre kondition. Viser på dagen i rigeligt højt huld. Gode bagbensrørelser. Kunne være mere tilgængelig. 2.pr. - "Hvad fanden!?!", råber redaktøren. "Ja," siger redaktionshunden imødekomende, "den dommer er simpelthen korrupt. Ham vil vi altså ikke have mere. Men i næste måned lader vi en engelsk dame se på dig."

Redaktøren kæmper hårdt med noget i sig selv. Dommeren havde måske lidt ret i det med temperamentet. Men redaktøren vinder dog tilsidst, og selv en redaktør har vel ret til at få at vide, hvad meningen er.

"Jeg bad dig forklare dig nærmere: Og så prøver du bare på at gøre mig til grin!" - "Ja, du kan kalde det, hvad du vil," mumler redaktionshunden. Det er tydeligt, at den er blevet træt af den megen tale. Der er heller ikke længe til solen står op. Og redaktøren har ikke fået skrevet sin leder endnu. - Han må nøjes med at ønske alle en en GOD FERIE.

red.

MAGNUS' MENTALTEST

Det er som bekendt den, der har skoen på, der ved, hvor den trykker, - og skulle man så ikke også være den nærmeste til at vide, hvad der gemmer sig i ens egen hund af evner og kræfter, griller og nykker, reflekser og komplekser - ?! Prøvelederen på mentalitetsbanen mener bestemt nej. Han kan gang på gang registrere, hvordan Kings fars helt sikre profetier om Kings adfærd bliver gjort til skamme.

Det er nu ikke så svært at forstå, at Kings far tager fejl af sin hund! Kings oplevelser på banen ligger (gudske-lov) noget ud over den daglige rutine på villa-vejen. Her bliver han næppe udsat for at skulle tage stilling til tavse træmænd med truen-de mimik eller spøgelse, der pludseligt dukker op og langsomt kommer nærmere. At teste vil sige: at sætte under pres, udsætte for belastning, ligegodt om det er VVSmanden, der trykprøver vandrørene, eller det er DKKs Karak-

tertestudvalg, som afprøver, hvordan hundepersonligheden er skruet sammen.

Dette tilbud fra DKK er kun nogle få år gammelt, men det er som man vil vide, blevet en betydelig succes. Alene af den grund, at karaktertesten falder på et tørt sted. Den henvender sig nemlig først og fremmest til de mange selskabshunderacer, der ikke bliver funktionsprøvet, sådan som tjenestehunde og jagthunde altid er blevet det.

Heri ligger karaktertestens indlysende berettigelse, men også dens begrænsning. For selskabshunde er jo et meget vidt begreb, og hvad der er passende adfærd for en silkepuddel, tilfredsstiller måske ikke ejeren af en Leonberger, - eller af en Ridgeback. Derfor er testens bedømmelsessystem mere beskrivende end vurderende. Som udvalget selv skriver: Fem i kontaktvillighed er altså ikke uden videre bedre end to. Tal-lene er kun udtryk for,

hvor let og hvor udpræget de enkelte anlæg kommer til udtryk hos hunden. Een race skal være reserveret, en anden skal være venlig eller ligefrem indladende overfor fremmede."

Man vil altså skræve vidt. For vidt? Er beskrivelsen af de mulige adfærdsmønstre dækkende og tilstrækkeligt ud-tømmende? Udvalget gør selv opmærksom på, at "der ofte vil kunne i-agttages adfærd, som ikke er indeholdt i definitionerne".

Hvad kan Ridgeback-folk få ud af testen?

Ja, for det første er muligheden for at funktionsprøve vore hunde vel endnu mere ønskelig for os end for så mange andre af vore selskabshundegruppefæller. For Ridgebacken er jo en rigtig - stor! - brugshund under selskabstøjet og kan ikke ret godt skjule en evt. mental uligevægt mellem sofapuderne. Det er nok ganske særligt interessant for os, at testen lægger meget vægt på at af-dække forholdet mellem instinkter og nervesystem. De skal svare til hinanden.

En kraftig motor kræver pålideligt styretøj og stærke bremses. Jo voldsommere hunden reagerer i tilfælde, der kalder på dens forsvarsvilje eller angrebslyst, - jo sikrere og hurtigere skal den også kunne af-reagere. Ellers er den begribeligvis ikke om-gængelig. Hvis motoren er svag, kan man tage sig det noget lettere med fordringerne til sikkerhedsudstyret. Instinktsvage hunde kan være meget omgængelige, men det er vel ikke sådan vi vil have vores hunde, - Ridgebacks på vågeblus?!

Dernæst kan testen, som i princippet et hvilket som helst beskrivelsessystem, hjælpe os til en mere nuanceret, mere sammenhængende og mere klart formuleret forståelse af racens væsen. Vel at mærke, hvis tilstrækkeligt mange Ridgebacks efterhånden tropper op og tager stand for spøgelse! Så vil vi kunne sammenligne, diskutere, og måske med tiden konstruere en test, der er langt bedre end den foreliggende, - fordi den er specielt tilpasset Ridge-

backen.

Og endelig ser det ud til, at ridgebacks føler sig rimelig godt underholdt af de mærkelige tildragelser på banen. Vi andre forsømmer jo også

nødigt "gysertimen".

Magnus var ihvertfald vel tilfreds, og det var vi også. Selvom det var bidende koldt i Ålborg d.22.marts.

Hundens navn: MAGNUS			
Race: RHODESIAN RIDGEBACK	Køn: HAN	Alder: 20mndr	
Hundens ejer: LONE LORENZEN			

Anlæg	Forklaring:	Graduering:				
		1	2	3	4	5

Kontaktvillighed	Evnen til at tage kontakt med mennesker					X
Legelyst	Evnen til at engagere sig og samarbejde i leg			X		

Jagtlust (byggefangst)	Lysten til at jage og fange et flygtende bytte					X
Flokkfornemmelse	Lysten og evnen til at genfinde et forsvundet flokmedlem			X		

Dominans/underdanighed	Hundens evne til at besvare en udfordring med dominerende adfærd			X		
Forsvar	Hundens evne til at besvare en udfordring				X	

Konflikter (nervesystem)	Evnen til rigtig handling i forhold til oplevelsen			X		
Afreaktion (nervesystem)	Evnen til at koble af for at kunne begynde på løsningen af ny situationer				X	

Dato 22/3 1984

J. Nielsen
Underskrift

DKK's karaktertestskema

Graduering i karaktertest-skema

1	2	3	4	5
Kontaktvillighed				
Afviser aggressivt kontakt fra venligt menneske	Undrager sig kontakt fra venligt menneske	Accepterer kontakt fra venligt menneske	Tager kontakt med passivt menneske når anledning findes eks. når fører tager kontakt	Påtrængende kontaktvillig uden anledning
Legelyst				
Uvillig til at lege	Svær at få til at lege	Mindre engageret	Let at få til at lege. Aktiv	For intensiv. Svær at få til at afbryde
Jagtlust (Byttefangst)				
Viser ingen interesse	Interesseret men løber kun lidt efter	Starter usikkert, men når alligevel frem til byttet	Starter og gennemfører målbevidst. Bytteinteresse	Starter og gennemfører målbevidst. Byttefangst
Flokkfornemmelse				
Kan ikke bringes til at søge efter føreren eller opgiver hurtigt	Viser interesse. Kan ikke søge og fuldføre uden hjælp	Lyst til at søge. Fuldfører usikkert - dog uden hjælp	Lyst til at søge. Fuldfører målbevidst	Blokeres af lysten til at finde føreren. Evner ikke at være rationel
Dominans/underdanighed				
Stor underdanighed. Vil forlade pladsen. Flugt	Nogen underdanighed. Gentagne flugttendenser. Henter støtte hos føreren	Passende selvskikker. Lav aggressivitet. Evt. intet engagement	Udfordrer. Klar aggressivitet. Kan demonstrere (skraber og tisser)	Trangen til at dominere overskygger anden adfærd
Forsvar				
Vil forlade pladsen	Bliver på pladsen. Lavt eller intet engagement. Evt. flugtforsøg	Optager forsvar, men skifter mellem afværge og passivitet. Evt. flugttendenser	Forsvarer effektivt. Besvarer truslen	Forsvarer, men rigelig voldsomt
Konflikter/nerver				
Gentagne forkerte handlinger i forhold til oplevelsen (oversprings-handlinger)	Impulsiv styrkeanvendelse. Kom-penserer og bortforklarer problemet. Skifter mellem forskellig adfærd	Rigtige handlinger, men gentagne indslag af ritualiserede løsninger. Usikker i styrkeanvendelse	Rigtige handlinger. Enkelte ritualiserede løsninger. Lidt usikker i styrkeanvendelse	Korrekte handlinger. Ingen usikkerhed i styrkeanvendelse
Afreaktion/nerver				
Oplagrer ubehagelige erindringsbilleder, hvilket medfører psykisk udmattelse eller udløser flugt	Afreagerer langsomt. Aktiviteten synker efter hver situation, eller gentagne flugtforsøg udløses	Vanskeligheder med at afreagere enkelte situationer. Bliver stresset eller aktiviteten synker	Har ikke helt let ved at afreagere. Eller har evt. vanskeligheder med enkelte situationer	Afreagerer opmærksomt og bliver mere vagtsom uden at stresses

Ovenstående er ikke nogen fyldestgørende redegørelse for mulige adfærdsmønstre, men alene en skitse over nogle typiske reaktioner. Der vil ofte kunne iagttages adfærd, som ikke er indeholdt i definitionerne.

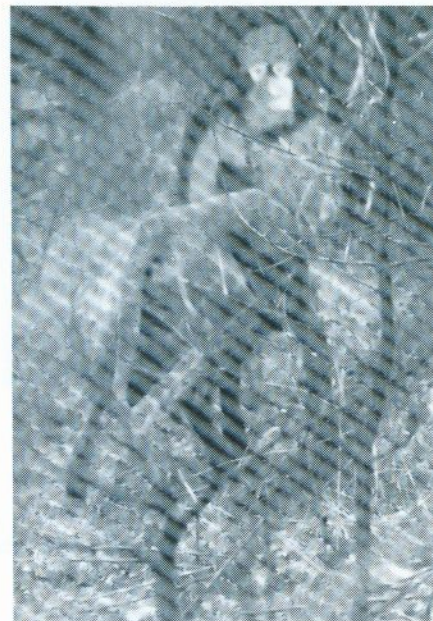
Legelysten fejler ingenting, men dæmpes af en forsigtig skepsis overfor den fremmede legekammerat. -

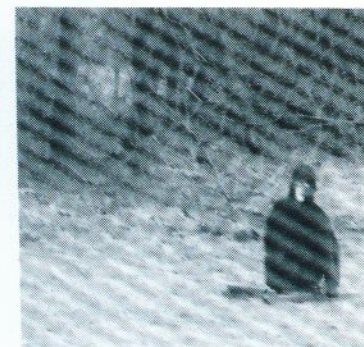
En lille spadseretur med ham den ny, - når det nu ikke kan være anderledes!

Og han er måske også flink nok!

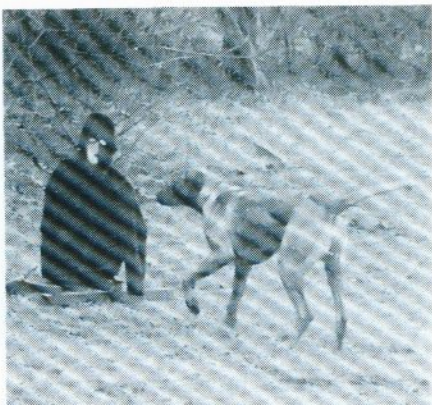

Mor har gemt sig bag buskene, og nogle skumle herrer spærrer vejen. Og så skal man ovenikøbet selv klare ærterne, - helt alene! Nu er det med at overbevise sig selv om, at man ikke har nerver på. Så man lader som ingenting, snuser lidt og vander buskene. Og pludselig er man kommet forbi, - uden at der skete noget. Puha!

Der kommer en mand på en slæde! Her kender man sin plads og sin pligt som et ordentligt mandfolk. Lad os nu først se, om en højlydt advarsel ikke er nok til at fortælle ham, at: hertil og ikke længere!

Slæden er standset et par meter væk, og man får taget linen af. Altså kan man selv undersøge sagen nærmere. Lidt forsigtigt, men fast besluttet!

Der kan man se! Mor går hen og begynder at snakke til ham. De kender åbenbart hinanden. Falsk alarm!

Et ægte herregårdsspøgelse midt på eftermiddagen. Så er man atter på sin post.

Det hvide gespenst er standset og vender siden til. Det tager hatten af, - og der er et nydeligt dameansigt indenunder. Så vi opretholder naturligvis almindeligt civiliserede omgangsformer.

ÅRETS HUND 1984

KENNEL BITTE-NUS

VIBEKE OLSEN

Kvislemarkvej 15, Kvislemark
4747 Sandved 03 75 64 50

"Så er der Trimm"

Knnaaasss...

Hunde elsker Trimm. Måske er det de gode ingredienser. Rigtig oksekød, rigtig kylling og friske naturprodukter som hvede og majs. Eller måske er det sammenbagingen til lækre, sprøde bidder der rigtig giver noget at tygge på. Eller måske er det bare fordi sund og naturlig fuldkost middagsmad som Trimm lugter og smager bedre end den mad mange hunde ellers får til middag.

Trimm giver sikker sundhed og mere velsmag for pengene. Trimm kan købes i pakker à 1 kg, 3 kg og 10 kg.

Selv hunde der ikke kan lide tærmad kan lide Trimm middagsmad.

Skriv til MasterFoods og få brochuren: Hvad ved du om din hunds ernæring? Masterfoods a/s, Fabriksparken 10, 2600 Glostrup.

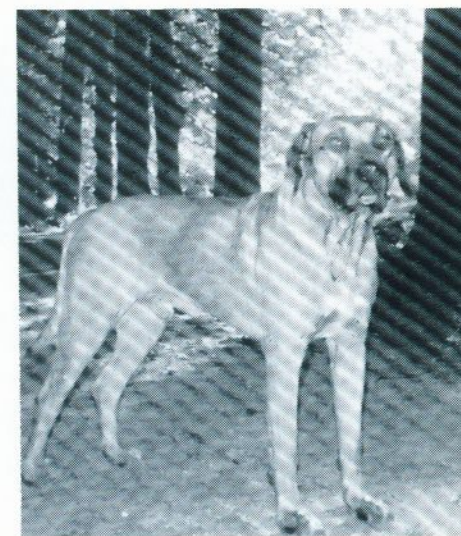
de til det, jeg troede var standarden i dag.

Nylig hjemvendt fra vores første udstilling (Roskilde, d. 13. april), har jeg et par spørgsmål vedrørende Rhodesian-Ridgebacks og deres standard m.v., som jeg håber, RR-bladet kan besvare - måske har andre læsere også kommentarer?

Mit førstehåndskendskab til racen er begrænset og strækker sig til vores egen tæve og en 6-år gammel han, Zulu, som vi er i "familie" med. Zulu, som i øvrigt er indfødt afrikaner, er en stor, flot, muskuløs og udpræget maskulin han, uden at han overhovedet er tyk (se billedet),

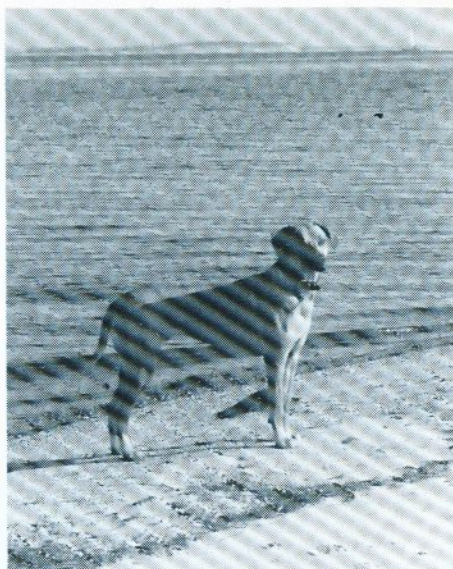
Dette var som sagt vores første udstilling, og ved ankomsten til hallen bemærkede både min mand og jeg, at de Ridgebacks, som på det tidspunkt var mødt op, var betydeligt mindre, både af højde og af drøjde, end vores 22- mdr. gamle tæve, hvorfor jeg først troede, at de tilstedeværende hunde alle var unghunde. Det skulle imidlertid vise sig ikke at være tilfældet - derfor mit første spørgsmål:

Er "man" begyndt at opdrætte Ridgebacks som er mindre end tidligere? Jeg mindes at have læst i RR-bladet, at hunden oprindeligt var mindre, men at man på et tidspunkt ændrede standarden for både højde og drøj-

ZULU

mens vores, endskønt hun er ligeså høj som hannen - ca. 67 cm. over skuldrene - er udpræget feminin. Jeg vedlægger også et billede af hende og synes selv, at forskellen mellem de to er slående. Derfor kiggede jeg mig naturligvis omkring for at se Zulu-lignende hanner, men ingen af de tilstede-værende hanner kom til nærmelsesvis op på hans størrelse. Flere af de andre udstillere udtrykte daogså forbavselse over, at vores hund viste sig at være en tæve - pga. hendes størrelse havde de på afstand troet, det var en han! Een var endda meget begejstret over hendes størrelse og fortalte, at han havde prøvet at fremavle tæver, der var større, men at de altid faldt mindre og spinklere ud. Også opdrætteren har siden udtrykt forbavselse over, at hun har vokses sig så stor og kraftig, hun viste åbenbart ikke som hvalp tegn på, at hun ville blive en stor dame! Ganske vist er vores tæve tykkere end de andre hunde, der var ud-

SIAWA

stillet - en tilstand vi nu er ved at råde bod på, men selv med mindre huld ville hun være betydeligt større end de andre Ridgebacks vi så i Roskilde:

Faktisk er hun på størrelse med hannerne på udstillingen. Jeg vil gerne her indskyde, at vores dyrlæge hele tiden har fortalt os, at hendes foderstand er "meget fin"!

Derfor er mine næste spørgsmål: Kan den kost, vi har givet hende, have haft indflydelse på hendes størrelse? Vi har fodret hende i den føl-

gende kostplan, vi fik af opdrætteren (Omend vi har været lidt for gavmilde!), hun har altid fået masser af motion og rigelig lejlighed til frit at løbe omkring og lege energisk med andre hunde. Hun er også bumstærk, og i øvrigt er vi ikke det mindste kede af, at hun øjensynligt er større end "standard", tværtimod. Dernæst, spiller det faktum, at Zulu er ren afrikaner, nogen rolle i hans størrelse?

Til sidst en lille kritik: Som førstegangsudstillere, hvor man naturligt nok ikke kender en sjæl, ville det have været rart, om udstillingsarrangøren havde tilkendegivet sig selv, måske endda budt velkommen og evt. forklaret lidt om, hvad der ville ske på udstillingen. ved telefonisk samtale med arrangøren havde jeg fået den klare opfattelse, at "Ridgebackfolket" samledes efter slaget og i fællesskab nedsvælgede de medbragte klemmer og evt. våde varer, "hyggede sig sammen, lærte hinanden at kende og

snakkede Ridgebacks". Noget sådant blev der imidlertid slet ikke lagt op til ved denne udstilling - alle syntes at "skytte sig selv". Det skal dog retfærdigvis nævnes, at vi oplevede nogen imødekommenhed fra et af de andre medlemmer af udstillingsudvalget, som bidrog med gode råd om såvel vores hunds "fortrinlige" foderstand som hendes fremtidige muligheder.

Nu er hverken min mand eller jeg særlig generte af natur, og vi har ikke noget imod at være den udfarende kraft; derfor fik vi da også nogle gode og berigende samtaler med og yderligere gode råd fra andre udstillere - og det skal da heller ikke afholde os fra at prøve igen. Men altså: Lidt imødekommenhed udvist mod novicerne fra de "officielles" side ville ikke være af vejen!

Venlig Hilsen
Lisa Wermus

PS: Vores tæve fik en 2. præmie, og mere havde vi ikke håbet på - i første omgang.

OM HØJDE OG DRØJDE

SVAR TIL LISA WERMUS

Lisa Wermus åbner i sit læserbrev for en hel vifte af spørgsmål, spændende fra standarden for vores race, og dermed kriterierne for bedømmelsen på udstillinger - over hundens fodring og motionering i det daglige-til klubbens officielle ansigt på udstillingerne i det hele taget.

Jeg vil meget gerne benytte lejligheden til at sige lidt om de emner, LW. rejser, sådan som de tager sig ud for mig efter snart 10 år som opdrætter og udstiller.

Det første, der undrer LW, er, at hendes tæve afveg så meget i størrelse fra de øvrige udstillede hunde: "Folk troede det var en hanhund"- Og lad det være slået fast med det samme, som LW også selv er inde på det: De hunde, der anses for "rigtige" på udstillinger er ofte betydeligt magrere end mange private måtte synes det er pænt. Som ny udstiller må man indstille øjet på et udpræget slankhedsideal: En udstilling er som enhver anden skønhedskonkurrence; den "str.40", som synes fiks til hjemmebrug, er hverken stram nok eller tilstrækkeligt accentueret i muskulaturen, når der skal poseres i rampe-lyset. - Jeg tror, Siawas vægt har spillet en stor rolle for indtrykket af hende. Derefter skal det også siges, at en enkelt udstilling sjældent viser et re-

præsentativt udsnit af de danske Ridgebacks, - det beror nok til dels på en tilfældighed, hvis Siawa med en skulderhøjde på 67cm tog sig ud som kæmpe i Roskilde. F.eks. har de fleste udstillede hanhunde, jeg kender herhjemme, formentlig en højde nær de 70cm.

Men når dette er sagt, kommer vi til sagens kerne: Hvis nemlig hundene i Roskilde havde været et repræsentativt udsnit, ville LW nok have undret sig mindst lige så meget! - nemlig over variationsbredden i vores hundebestand som helhed, både hvad angår størrelse og alt andet.

Dette skyldes, at Ridgebacks: den genetisk set er en meget sammensat race, der ydermere først er blevet egenlig renavlet siden begyndelsen af 1920'erne. Det vil sige, at den ensretning og formning, som menneskets indgriben på godt og ondt altid udsætter naturen for, ikke er så langt fremskredet i vores race, som man måske ellers er vant til at se.

Derfor oplever man som opdrætter, at kuldøskende ofte varierer meget i størrelse, når de er udvoksede, og ofte heller ikke ligner forældredyrene i udpræget grad. Selvfølgelig kan man fodre en hund så mangelfuldt, at den ikke udvikler sig efter sine anlæg, men jeg kan ikke tro, at det gælder

i en liebhaver-race som vores. - Jeg fodrer iøvrigt selv efter samme kostplan som Lisa Wermus, og alligevel varierer skulderhøjden på de tæver, der er opvokset i kennelen fra 63cm til 71cm!

Skal man endelig se efter en tendens er hundene generelt blevet avlet større og større i de senere år. F.eks. har man i Tyskland fundet det nødvendigt at oprette avlsforbud for hanhunde, der måler over 69cm i skulderhøjde.

Man kan heller ikke specielt pege på de afrikanske hunde, som enten større eller mindre end andre; blodlinjerne er efterhånden internationalt blandede.

Andre lande forholder sig i praksis mere smidigt til den internationale standards største- og mindstemål. Dvs. at det bliver de enkelte udstillingsdommere, der evt. kan komme til at lægge en linje og præge udviklingen på længere sigt gennem deres bedømmelser. - En dommer kan måske nok få ord for, "ikke at kunne lide store tæver/hanner", men mit generelle indtryk er, at en hunds størrelse ikke i sig selv er afgørende for en udstillingskarriere, slet ikke hvis det drejer sig om en tæve.

Men vi er her med dommerens rolle ved et centralt, for ikke at sige ømt, punkt, som også anes bag Lisa Wermus' spørgsmål: "Når variationerne er så store, hvordan kan dommerne så overhovedet dømme?". Spurgt på den måde, må svaret blive: "Det

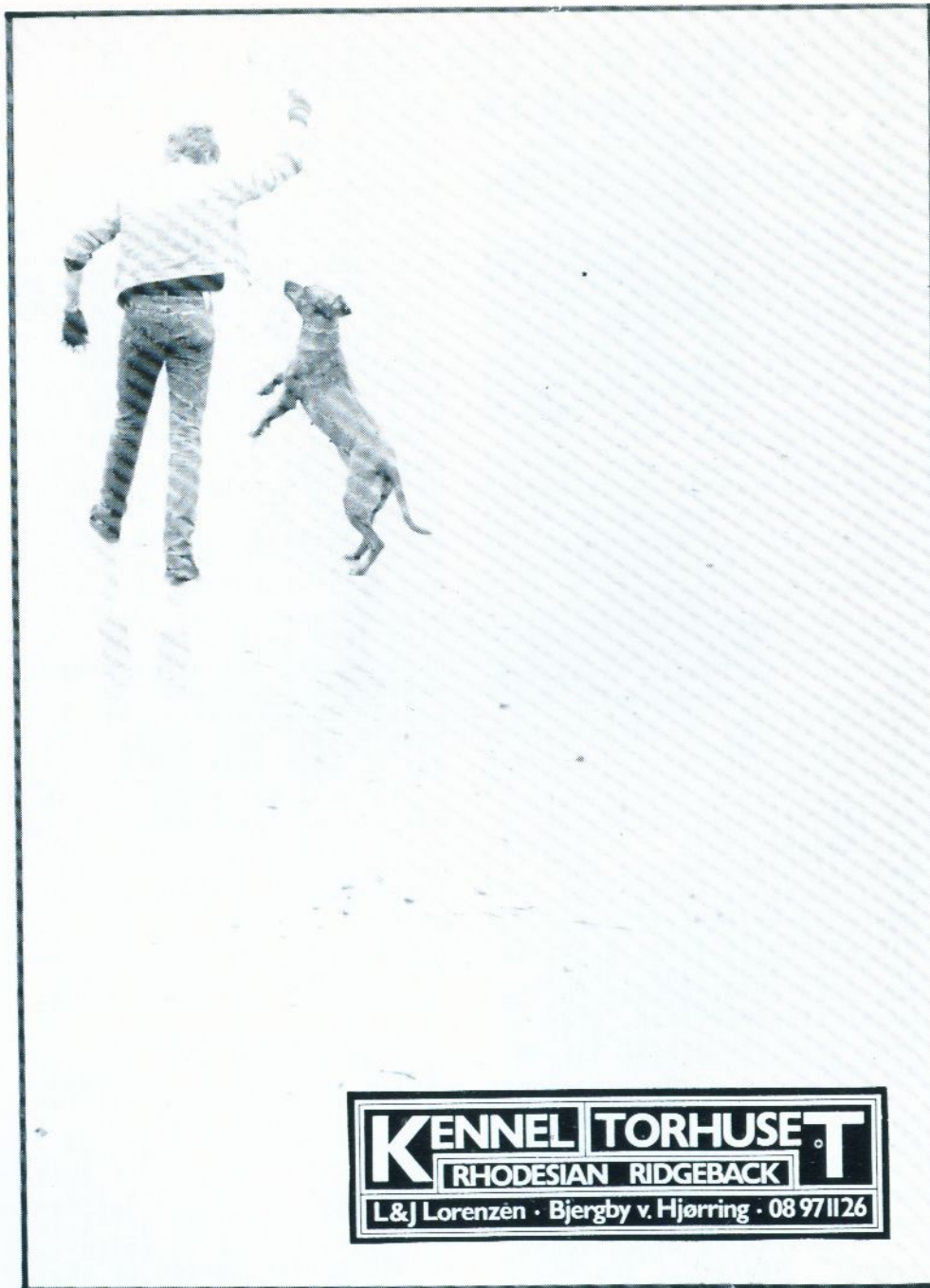
kan de heller ikke"; hvis man forventer en i egentlig forstand objektiv bedømmelse.

En ny udstiller bliver ofte- alt efter temperament- forbavset, forvirret, forarget, når det går op for ham, hvormeget vurderingerne af den samme hund kan svinge fra udstilling til udstilling. For de garvede udstillere bliver det efterhånden en selvfølge, hvilket dog langt fra behøver betyde, at de tager det roligt.

Men man kan ligeså godt fastslå, at dette er selve nerven og sporten i en udstilling, samtidigt med at det unægtelig også kan skabe frustration og irritation. Man skal huske på, at dommerkendelsen på en udstilling ikke principielt adskiller sig fra andre menneskelige vurderinger: Mennesker er menneskelige, og "den dømmer mest objektivt, der er mest enig med mig".

- Dog skal det medgives, at manglen på specialdommere i vores race nogen gange gør usikkerheden af variationen i bedømmelserne større end godt og rimeligt er. Kun tiden og en voksende interesse for arbejdet med Ridgebacks kan afhjælpe dette.

Lisa Wermus' idé med en lidt mere officiel velkomst til specielt nye udstillere var nok værd at tage op. Så meget mere som ingen må være i tvivl om, at det ikke alene øger fornøjelsen for alle, men er af hel vital betydning for racearbejdet, at det bliver bakket op af aktive hundeejere. - Og

hvad angår "nachspiel", så husker jeg også selv et par udstillinger med meget hyggelig fællesspisning "efter kampen". Men den slags må vist helst opstå spontant (og det gør det også!), lidt afhængigt af vejr og vind, og mest selvfølgelig af gemtternes ~~overensstemmelse~~ overensstemmelse.

Så selvom jeg efterhånden

har relativiseret min opfattelse på mange punkter, så er jeg dog i selve sagen helt på linje med Lisa Wermus: Det, hun ser for sig, er idealudstillingen"; det gør "vi gamle" også, det er derfor vi, trods alt, møder op den ene gang efter den anden.

-Håber meget, vi ses næste gang.

Lone Lorenzen.

VERNA BEVILAQUA

Mentale skader PGA INSTINKTUNDERTRYKKELSE (2)

Folk køber racehunde, der skal opfylde deres forventninger og krav uden kendskab til hundens psykiske behov eller vilje til at opfylde dem. Man går en lang tur med hunden et par gange om ugen og man ofrer et 3 mdrs. lydighedskursus eller også lader man, som det meget ofte er tilfældet, bare hunden rende frit i den tro, at den på den måde får opfyldt sine behov for træning.

I de fleste tilfælde i mødekommer ansvarlige opdrættere og ejere hundenes fysiske behov, men det kolossale psykiske pres, der hviler på hunden, overses i vid udstrækning, mere af uvidenhed end af nogen bevidst hensigt, og der bliver ikke taget hensyn til disse hundes højt udviklede brugsinstinkter. Hvis den

fysiske aktivitet, uanset hvor omfattende den er, ikke indrettes på at stimulere racens psykiske anlæg, udvikler disse hunde sig til frustrerede baghave-vrag og opdrætter-mareridt.

Vi må nu først spørge: Hvorfor er de elementære lydighedsprogrammer utilstrækkelige og dernæst: Hvad er det, som netop disse hunde har behov for??

Lad os kaste et blik på lydighedsprogrammerne. Man lærer hunden grundlæggende kommandoer: Plads, sit, dæk osv., stort set på samme måde som man lærer et barn at læse og skrive, og det er i sin orden. Men i takt med hundens udvikling modnes også dens brugsinstinkter. Man holder jo ikke op med at undervise et barn

når det har lært at læse og skrive, og man forventer heller ikke, at barnet skal læse den samme bog igen og igen. Man bygger videre på de grundlæggende kundskaber.

Sådan skal det også være med en brugshund. Efter lydighedstræningen bør den følge et praktisk brugsarbejde, der forudsætter det som er blevet indlært og en fortsættelse og videreudvikling af det indlærte, som er skræddersyet til den pågældende races særlige behov. Man kan jo bare forestille sig en professor, der blev spærret inde med børnerim som sin eneste lektur. Han ville hurtigt komme til at kede sig, han ville blive rastløs og deprimeret. Derefter ville han blive vred og frustreret og måske reagere med åben aggression. Det er nøjagtig den form for nervesammenbrud, som brugshunde får, når man fordommer dem til et indholdsløst liv i parcelhuskvarteret og kun giver dem et minimum af lydighedstræning.

Løsningen er enkel, men samtidig kompliceret. Der skal arbejdes med hundene på en måde, der ligger så nær som muligt op ad racens oprindelige brugsfunktioner. Udover lydighedstræningen skal hyrdehunde lære at vogte. Tjenestehundenes beskytterinstinkter skal opdyrkes, og man skal give hundene lejlighed til at udfolde dem. Støvernes jagtevene og sporsans og retrivernes apportglæde bør indgå som en naturlig og

normal del af hundenes liv. På den måde bevarer man hundens psykiske stabilitet og den oprindelige idé med racen bliver holdt i live. Så får vi hunde som er sikre, når de er sammen med fremmede, og som man er tryk ved at gå med i parken og på gaden.

Nu tilbage til Ridgebacken. Endnu er problemerne knap nok kommet op til overfladen, men alene takket være den kendsgerning, at racen kun i kort tid har været efterspurgt. I størstedelen af den tid Ridgebacken har eksisteret som race, har den levet på farmene i Afrika, arbejdet i sine naturlige omgivelser og udfoldet sine naturlige instinkter meningsfuldt. Men nogle få grimme tilfælde har der været, og de kunne være de første tegn på et sammenbrud i racens ellers stabile og pålidelige temperament. Disse tilfælde illustrerer dog ikke kun hundenes instinktive reaktioner, fremkaldt i de givne situationer, men nok så tydeligt manglen på omtanke, uvidenhed og manglen på forståelse hos de involverede mennesker.

En familie i Nordvestaustralien anskaffede sig en hvalp som vagthund på gården. Da hvalpen var godt og vel et år gammel, dukkede dens jagtinstinkter, som naturligt er, op til overfladen, og tilsidst kom den afsted med at dræbe et får på ejendommen. Hunden blev afstraffet og bundet, men da den blev sluppet fri igen, huskede den, hvor

sjovt det var at jage får, så den gentog successen og dræbte et nyt. Hunden blev skudt.

Vi ved allesammen, og har også forståelse for, at halvstore hunde i alle racer skal gennem den fase, så man kan ikke bebrejde hunden, at den fulgte et instinkt, som ligger så dybt i racen. Ejerne må tage skylden på sig. Manskulle have gjort hunden fortrolig med får og fjerkræ og opdraget den til at lade dem være lige fra den første dag. Man skulle have holdt meget bedre øje med den lille hund. Endnu efter det første drab, hvor ejeren dog var kommet til pludselig klarhed over hundens aktiviteter, kunne situationen have været reddet, hvis man havde taget sig tid og gjort sig ulejlighed med bedre at forstå hvilke kræfter, der rørte sig i hunden, så man kunne tilbyde den en bedre underholdning. Men de tænkte ikke på hundens behov. De ignorerede ethvert advarselssignal om hundens aktive interesse for fårene før den begyndte at slå dem ihjel. De blandede alting sammen i deres totale mangel på forståelse for både selve handlingen og for enhver form for aktivitet, der kunne have opdraget hunden. - Den blev klassificeret som fåreæder og skudt uden videre.

...Et lille barn blev bidt i læben, efter at det havde slået hunden adskillige

gange i hovedet i et forsøg på at tage et ben fra den. Hunden snappede efter barnet og kom derved til at nappe barnet i læben; den panikslagne ejer ringede til politiet og fik hunden skudt.

Dette er et mønstergyldigt eksempel på den frygt, som store hunde fremkalder. Hunden får hele skylden for angrebet, det anses for at være uprovokeret, - og folk regner i almindelighed med, at alle store hunde er ondskabsfulde.

Disse hunde blev aflivet fordi de adlød deres naturlige instinkter, og fordi man ikke havde sørget for alternativer, der kunne tilfredsstille deres jagtinstinkter og brugsevner. Instinkter, som ejerne ikke anede at hundene besad, eller som de havde ignoreret og undladt at skaffe et konstruktivt afløb for. Instinkterne var undertrykte og slumrede i hundene indtil de ubevidst blev aktiveret i en refleks-handling i en uforudset og ukontrolleret situation. Hvis sådanne hunde havde haft et alternativ i form af meningsfuldt brugsarbejde, så ville dette have tvunget de instinktive kræfter frem i hundenes bevidsthed. De ville så være istand til at afgøre og skelne, om der ligger virkelig eller kun en indbildt trussel i de situationer, der udløser et

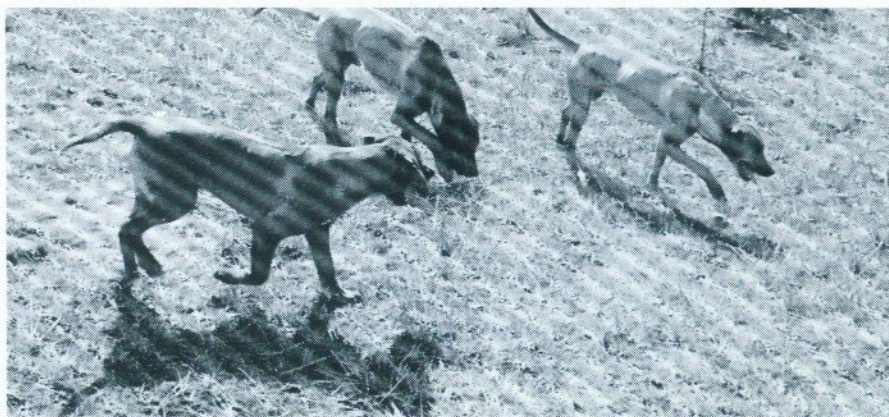
angreb på mennesker, og de ville reagere roligt og afbalanceret. Og hvis jagtlysten var blevet tilfredsstillet under kontrollerede omstændigheder, ville hundene ikke have nødt til at udfolde deres drifter på egen hånd.

Racen og dens fremtid må have første prioritet i forhold til alle andre interesser, der er knyttet til det at opdrætte og eje Ridgebacks. Alle Ridgeback-klubber må have vilje til at hjælpe og råde sine medlemmer med at bevare den rigtige fuldblods Ridgeback fra de afrikanske sletter og forhindre den i at forfalde til en puderkvastudgave, der spankulerer rundt i udstillingsringen eller til et udskud på villavejen.

Vi har ansvaret for at udvikle et passende alternativ i form af et brugsprogram, der indeholder så mange træk som muligt fra Ridgebackens op-

rindelige arbejdsliv. Et program i lighed med det man i Tyskland bruger til Schäferhunden, men indrettet specielt til Ridgeback-en kunne være et udgangspunkt. Det må indbefatte adskillige arbejdsområder såsom avanceret lydighed, beskyttelse, bevogtning, sporarbejde, udholdenhed, mod- og styrkeprøver. Sådanne aktiviteter ville ikke blot imødekomme de fysiske behov, men det psykiske pres på hundene ville kunne dæmpes, kontrolleres og udnyttes til fordel for alle parter, inklusive hundene og således racen i dens helhed.

Projektet ville lægge beslag på vore kræfter og forudsætte, at man detaljeret undersøgte racens behov for jagt- og brugsarbejde, men hvis vi mener noget med vores interesse for racen i fortid og nutid, såvel som også i fremtiden, så må noget af den art have krav på seriøs overvejelse.

**SALON
HANNIBAL
MULTIHUSET
LANGGADE**

HVERDAGE 12 TIL 20.
SØNDAG 12 TIL 16.

VASK,
KLIPNING.

FULDFODER
KALUN

HAKKET OKSE
OG KALVEKØD

ALT I HUNDEARTIKLER

**HJEMMELAVET FULDKØST MED KARTOFLER,
GULERØDDER, ÆBLER, RIS, GILBERTO KØD
OG GILBERTO TØRFODER**

Salon Hanibal

v/Knud G. Rahbek

INDGANG REFSHALEVEJ 4

Multihuset

Bådsmadsstræde 43 1407 København K

Tlf. 01-57 51 16

KUNSTEN AT FOTOGRAFERE HUNDE

Når man nu har to meget flotte Ridgebacks (ihvertfald i egne øjne) så er det klart, at de skal foreviges af og til ved særlige lejligheder - eller blot når lysten opstår. Det må den gøre ret jævnlige, for der er efterhånden skudt en del billeder af med hundene som hovedmotiv.

Desværre står resultaterne sjældent mål med det ønskede. Opholder de sig f.eks. indendørs, resulterer blitzens lys ofte i lysende vareulveøjne eller pelsen "fanger" det og giver en helt forkert farve på det færdige billede - nærmest som en syg gris! - Og lad mig lige indskyde, at det ikke er kameraet, der er noget i vejen med. Det tager normalt udmærkede billeder, både inde og ude, men mangler altså tilsyneladende totalt hundetække.

Så rykker vi udendørs. Men her er hundene åben-

bart noget mere livlige, og det sammenholdt med min manglende tålmodighed har resulteret i mange rystende billeder i ordets bogstaveligste forstand.

Vi har også prøvet at tage billeder af dem, når de jager hinanden, for det ser jo meget imponerende ud i virkeligheden, men på billederne var der kun to hundestivnet i de mest besynderlige stillinger, hvoraf flere slet ikke var fysisk mulige (det så da sådan ud!). Den betgende kraftfuldhed kom ihvertfald ikke frem.

Nå, man kan jo også væbne sig med tålmod, anbringe sig selv samt sine motiver i haven (eller på et tilsvarende afgrænset område) og vente med skudklart kamera på SITUATIONEN. Men nej: enten var det så varmt, at hundene kun lå og snorksov konstant, eller også var de så interessererede i mit fine

legetøj, at det ville være blevet et nærbillede af 1.grad, hvis det var blevet trykket af.

Min såkaldt bedre halvdel har ligeledes forsøgt det samme, og enkelte gode billeder er der da også kommet - lige til man opdager en dum blomstret havestol eller lignende i baggrunden.

I desperation griber man så den formastelige udvej: DET OPSTILLEDE BILLEDE. Man anbringer dyret foran en såklad rolig baggrund - og binder det til noget fast. Men det lykkes alligevel ikke rigtigt. Hunden står der jo ganske vist, men halsbåndet ses tydeligt + måske endda snoren (eller skyggen af den!) - og så er det lidt ødelagt, synes jeg.

Så prøver man to mand: nr.1 betjener kamera. Nr.2 prøver at få hunden til at blive stående ca. 2-3m foran nr.1, mens han/hun selv står udenfor skudlinjen (pas på skyggen!) og forsøger at få hunden til at stramme sig op og rejse ørene osv. For nogle kan det lykkes - for os ender

det altid med, at hunden enten kommer løbende, eller den bliver stående, men ser unægtelig noget slap ud med hængende ører og hale, fordi den slet ikke kan forstå, hvorfor man er så mærkelig. Men igen skyldes det nok mest vores ringe tålmodighed - hvis man trænede det noget mere, kunne det nok lade sig gøre.

Trods alle disse mislykkede forsøg (og selv om "fejlskudssamlingen" vokser og vokser), så har vi bestemt ikke taget det sidste hundebillede endnu. Bl.a. så har jeg en drøm om at forevige dem på et bestemt tidspunkt. Jeg har nemlig flere gange bemærket, at i en kort periode lige efter at solen er gået ned - kan der nogen gange være et "varmt" lys, som får en Ridgebacks pels til nærmest at gløde i en helt utrolig flot farve. Om det i det hele taget kan gengives på et billede er måske tvivlsomt, men jeg har ikke opgivet, -det er ganske vist.

En trøst er det dog, at jeg engang læste, at selv en professionel fo-

tograf ofte må tage læs-
sevis af film, før han
har BILLEDET. Så fat mod-
ny film: "Janak og Addi,
se her - Nej bliv - Se
hér - BLIV!" Knips, "Årh,
nu flyttede de sig" osv.
osv.....

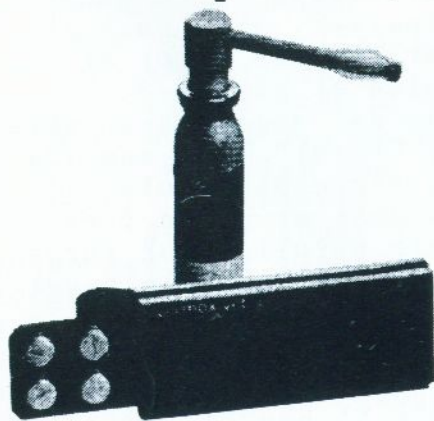
- forfatteren med "Addi"
(:Torhusets Fairfax Donna
Lee), som i Århus 3.5.86
blev

DANSK CHAMPION

Vermox vet. ormekur

bredspektret, sikkert og effektivt

Handelsformer:
(Apotekspris incl. moms).
10 tabl. 100 mg, kr. 26,85.
20 ml mikstur, 50 mg/ml, kr. 32,25.

Vermox vet.

For at beskytte sine hvalpe, sin tævehund, andre hunde
(og sig selv) er det vigtigt, at hvalpene får deres første
ormekur omkring 4 ugers alderen.
Vermox vet. mikstur i sprayform er specielt udviklet til
denne første behandling af hvalpe.

Dosering:

Tabletter:

hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
større hunde: 1 tabl. 2 gange daglig i 5 dage

Mikstur i sprayform:

under 1 kg: 1 tryk 2 gange daglig i 2 dage
over 1 kg: 1 tryk pr. kg 2 gange daglig i 2 dage

Vermox vet. kan købes receptfrit på apoteker, hos
V-mrk. forhandlere og dyrlæger.

JANSSENPHARMA
HAMMERBAKKEN 21 · 3460 BIRKERØD · TLF. (02) 81 10 44

Feb. 84

I RINGEN

★ NÆSTE GANG! ★

TID & STED

TILMELDING

Søn.13/7 Bornholm (DKK)

J. Hiddes (Holl.)

Ole Stamskjær

Lør.9/8 Otterup (RRK)

Ridgebackdagen, skue.

Birthe Schjøth

Søn.10/8 Otterup (DKK)

Diane Anderson (S)

Søn.24/8 Århus (RRK)

Catherine Sutton (Eng)

Harry Jordan

Lør.13/9 Hillerød (DKK)

Owne Wright (New Z.)

Søn.19/10 Karlslunde (RRK)

Dommer??

Søn.9/11 Herning (DKK)

Birthe Møller Hansen

Anm. fristen til DKKs
udstillinger er 5 uger
før udst. (Altid en fre-
dag!).

Anmeldelsesfristen for
RRKs udstillinger er 1 må-
ned før udstillingsdagen
(til Vibeke Olsen).

- Tilmeldelsesblanketter
kan rekvireres i DKK og
hos Vibeke Olsen.

Tove Fastrup med Alexia

★ PRÆMIERINGER ★

F R E D E R I C I A 9/3
Dommer: Dina Magalli

Hvalpeklasse hanner:
Jambo Kubwa, E: Lene Chr.
Kamm: SL, Bedste hvalp

Hvalpeklasse tæver:
Tamani, E: Ole Matthiesen
Lovende

Unghundeklasse hanner:
Bowie My Boy, E: Solveig
Bagås: 1 pr SL 2 v CK
BIR 2

Åben klasse hanner:
Torhusets Fairfax Salty
Dog, E: Poul Petersen:
2 pr

Torhusets Tan Tally-Ho,
E: Lone Lorenzen:
1 pr 1 v cert CK BIR 1

Åben klasse tæver:
Torhusets Fairfax Donna
Lee, E: Jytte Henningsen:
1 pr 3 v CK

Mennystones Gotwe, E:
Else Jensen: 1 pr 1 v
cert CK BIR 3

Torhusets Tan Tiger-Lilly,
E: Lone Lorenzen:
1 pr 2 v CK BIR 4

R O S K I L D E 13/4
Dommer: Ulla Segerström

Hvalpeklasse tæver:
Troldeborgs Zuka, E:
B. Foshammer: Lovende

Championklasse hanner:
Artus-Lionclaw, E: P.
og A. Schrattenholz:
1 pr 1 v ck BIR 1

Bitte-Nus Dogo Kubwa,
E: J. Mietkiewicz:
1 pr 2 v ck BIR 2

Unghundeklasse hanner:
Tembo, E: B. E. Peter-
sen: 1 pr 2 v SL

Bitte-Nus Elea Kitukuu,
E: V. Olsen: 1 pr

Åben klasse hanner:
Bitte-Nus Dogo Mlimanene,
E: Birthe Toft: 1 pr 1 v
cert ck BIR 4

Troldeborgs Vuyo, E:
A. Fog: 2 pr

Unghundeklasse tæver:
Bitte-Nus Elea Thawabu,
E:
KIB

Åben Klasse tæver:
Samanthas Show Stoper,
E: M. og M. Børjesen:
1 pr 3 v

Topaz, E: Ole Hempel:
1 pr 4 v

Alexia, E: Tove
Fastrup: 1 pr 2 v ck

Torhusets Tan Turkey-Sue,
E: L. Wermus: 2 pr

Wapi, E: I. Jespersen:
ej mødt

Adela, E: Ex L. Abild-
trup: 1 pr 1 v cert ck
BIR 3

Å R H U S 3/5
Dommer: M.M.Madsen

Åben klasse hanner:
Torhusets Tan Tally-Ho,
E: Lone Lorenzen:
1 pr 1 v cert CK CACIB
BIR 2

Åben klasse tæver:

Torhusets Fairfax Donna
Lee, E: Jytte Henningsen:
1 pr 1 v cert ck CACIB
BIR 1

Topaz, E: Ole Hempel:
1 pr 3 v ck BIR 4

Alexia, E: Tove Fastrup:
1 pr 2 v ck BIR 3

F R. V E R K 18/5
Dommer: Marlo Hjærnquist

Hvalpeklasse tæver:
Torhusets Fairfax Ella,
E: E. Fritsbøger: SL
Bedste Hvalp

Championklasse hanner:

Bitte-Nus Kijana, E:
M. Børjesen: 1 pr 3 v

Artus-Lionclaw, E: P.
og A. Schrattenholz:
1 pr 2 v ck BIR 3

Bitte-Nus Dogo Kubwa,
E: J. Mietkiewicz:
1 pr 1 v ck BIR 2

Unghundeklasse hanner:
Bitte-Nus Elea Kitukuu,
E: V. Olsen: 1 pr 1 v
SL cert ck

Åben klasse hanner:
Troldeborgs Vuyo, E:
Asger Fog: 3 pr

Championklasse tæver:

Nadra, E: V. Olsen:
1 pr 1 v ck BIR 1

Adela: E: Liselotte
Abildtrup: 1 pr 2 v
ck BIR 4

Unghundeklasse tæver:
Mwindaji Wa Simbawas
Sweet Babetee, E: Kaja
Bendsen: 1 pr 1 v SL

Åben klasse tæver:
Samanthas Show Stoper,
E: M. og M. Børjesen:
2 pr

Topaz, E: M. Goldenbaum:
3 pr
Alexia, E: Tove Fastrup:
2 pr

Ridgeback-folkene kunne tælles på én hånd i Århus.
Måske fordi Kilroy allerede havde været der?

til Danmarks hunde

king

HUNDEMAD

To helt nye King-produkter på det danske marked. Sammensat og fremstillet i samråd med førende danske og udenlandske dyremadseksperter.

ØKONOMI KING

ØKONOMI · KING

Alsidigt sammensat fuldfoder i briketform. Varmebehandlet. Indeholder ingen fyldstoffer. Let fordøjeligt for hunden.

VAREFAKTA

VARMEBEHANDLET
IKKE TILSAT FARVE

DEKLARERET

Vitfoss a/s

6300 Gråsten. Tlf. 04 - 65 16 38
9500 Hobro. Tlf. 08 - 52 11 11

LAVPROTEIN KING

LAVPROTEIN · KING

Alsidigt sammensat blandefoder i flakesform. Varmebehandlet. Anvendes både som våd- og tørfoder. Blandes med f.eks. kød, kullun, fisk o.l.

Klip ud og send i brev til Vitfoss a/s, 6300 Gråsten.

- ☐ Interessert i at blive
forhandler af King
☐ Ønsker tilsendt
brochuremateriale

Navn _____

Adresse _____

By _____

Postnr. _____

Telefon _____

I KLUBBEN

fra DKK

Klubben har modtaget svar fra DKK på sin forespørgsel om lovændringer d.7/4-86.

"Ovennævnte ændringsforslag modtaget i DKK 25.2.86. har været behandlet af DKKs lovudvalg samt bestyrelse, som kunne godkende dem med følgende ændringer:

ad §3 -2.punktum -"klubben er berettiget til på generalforsamlingen..." bør ændres til "Generalforsamlingen er berettiget til..."

ad §5 -paragraffen kan i princippet godkendes, men bør tillige indeholde bestemmelse om, at for at være valgbar, må man ikke være i kontingentrestance.

Problemet kan evt. løses ved at indføje, at man skal have været medlem i f.eks. 6 måneder, for at være valgbar og stemmeberettiget.

ad §13 -2.afsnit - det påpeges, at det ikke er hensigtsmæssigt, at en indkaldelse til generalforsamling skal indeholde oplysning om, hvornår generalforsamlingen senest slutter. Sætningen må udformes således:

"Indkaldelsen skal indeholde oplysning om tid og sted for generalforsamlingens afholdelse."

Afsnittene 4,5,6,7,8,10 og 11 er almindeligt diri-

gentansvar, som ikke hører hjemme i klubbens love. Bestyrelsen kan eventuelt udarbejde retningslinjer for dirigenten, som kan udleveres en uerfaren dirigent.

Afsnittet i §13, om at der kan stemmes ved fuldmagt mv. kan selvfølgelig bibeholdes.

ad §15 sidste afsnit - afsnittet må tilføjes, at vedtagne lovændringer skal fremsendes til DKK til endelig vedtagelse, hvorefter de træder i kraft den førstkomende 1.januar. Med disse ændringer kan lovforslaget godkendes. Et revideret sæt af lovene bedes tilsendt DKK."

bestyrelsen

BESTYRELSESMØDE D.8/2-86

- 1) Udstillingsopgaver fordeles.
- 2) Forslag til ændring af lovene gennemgås og fremlægges på generalforsamlingen.
- 3) Priser på lærredstasker checks.(:udstillingspr.?)
- 4) Meddelelser fra DKK.
- 5) Gennemgang af DKKs EDB serviceprogram.- Det er for dyrt for en klub af vores størrelse at abonnere på.

- VO.-

generalforsamlingen 1986

REFERAT

D.12/4-86 afholdt Ridgebackklubben sin årlige generalforsamling.

9 medlemmer var mødt op, hvoraf fra bestyrelsen Jytte Henningsen, Jan Olsen, Ole Hempel og Jørgen Lorenzen. Formanden, Vibeke Olsen, måtte melde afbud pga. sygdom.

16 medlemmer havde afgivet fuldmagt.

(ad 1,2) Valgt til dirigent blev Knud G. Rahbek, til referent Lone Lorenzen, til stemmetællere Hanne Høgsted og Jørgen Bondo Hansen.

(ad 3) Dirigenten indledte med at erklære generalforsamlingen lovligt indkaldt, hvorefter Jytte Henningsen i formandens fravær, af lagde årsberetning.

Af formandsberetningen fremgik det, at medlemstallet var stabilt med en svag stigning (ca.170). På årets 10 udstillinger var gennemsnitligt mødt et lidt større antal hunde end året før (10/11). Ridgebackdagen havde været vellykket og spe-

cielt glædet ved at et større og tildels et andet publikum end de vanlige udstillere var mødt op.

Årets urafstemning havde betydet en bibeholdelse af terminen for generalforsamlingen. Bestyrelsen havde været uændret året igennem med undtagelse af 2. suppleanten, Susanne Mortensen, der var fratrådt pga. nyt arbejde.

Fra bestyrelsens arbejde nævnede Jytte Henningsen specielt det store arbejde, udstillingsudvalget havde haft med årets arrangementer. Ellers havde bestyrelsen især samlet sig om udarbejdelsen af forslag til lovændringer.

HD-udvalget havde afholdt ét møde. Og derudover havde bestyrelsen kontaktet DKK med et ønske om at få uddannet dommere og ringsekretærer i vores race.

Årsberetningen blev godkendt.

(ad 4) Derefter fremlagde Jan Olsen årets reviderede regnskab til godkendelse. Revisorene havde i deres kommenta-

rer rost klubben for det generelt lave omkostningsniveau. Til trods for øgede priser på bladets trykning var klubbens overskud fastholdt.

(ad 5) Regnskabet blev godkendt; og på baggrund af klubbens pæne økonomi kunne kontingentet bibeholdes uændret.

(ad 6) Derefter gik man over til at diskutere indkomne forslag. Jan Olsen fortalte, at bestyrelsen på forhånd havde forelagt DKKs lovudvalg udkastene til lovændringerne for at sikre sig, at de i givet fald kunne godkendes her. DKK havde svaret i en skrivelse af 7/4-86.

DKKs kommentar bestod mest af forslag til småændringer i visse formuleringer. Dog ønskede DKK, at afsnittene i §13 om dirigentens beføjelse udgik, idet det var "almindeligt dirigentansvar, som ikke hører hjemme i klubbens love".

Jan Olsen foresolgte i stedet, at man i bladet op til næste generalforsamling aftrykte nogle retningslinjer for dirigenten. Disse kunne så anvendes fremover.

Man enedes om at indarbejde DKKs formuleringer i bestyrelsens forslag, inden disse kom til afstemning. (De reviderede forslag er aftrykt andetsteds i bladet).

Herefter vedtog generalforsamlingen enstemmigt, med 25 stemmer, at anbefale lovændringerne til vedtagelse. Generalforsamlingen udtrykte et varmt ønske om aktiv valgdeltagelse og helst et "ja" fra medlemmerne ved den kommende urafstemning.

Stemmeseddel og frarkeret svarkuvert skulle tilsendes medlemmerne med næste nummer (dette!) af bladet.

Herefter stemte man om det indkomne forslag fra Kennel Torhuset ang. ændrede betingelser for optagelse på klubbens hvalpeliste. Forslaget blev vedtaget med følgende stemmer: For:24; Imod:0; Stemmer Ikke:1.

(ad 7) Valget til bestyrelsen gik som følger, idet Jytte Henningsen og Ole Hempel ønskede genvalg; Knud G. Rahbek stillede op som ny kandidat. Jytte Henningsen: 25

(næstformand)
Ole Hempel: 25
(udstillinger)
Knud G. Rahbek: 25
(2.suppleant)

Revisorene fortsætter endnu et år, og var ikke, som fejlagtigt meddelt i sidste nummer af bladet, på valg.

(ad 8) Under eventuelt ønskede Knud G. Rahbek at få uddybet mulighederne for nye danske dommere for racen. Ingen kunne pege på nogen, der måtte formodes at være særligt interesseret: Der er generel mangel på dommere i Danmark, og de dommere, der i forvejen dømmer hunde, der i type kan sammenlignes med vores, har i forvejen så store grupper at dømme på udstillingerne, at der ikke er plads til at supplere med Ridgebacks.

Derefter blev der fra flere sider spurgt om muligheden for at flytte vores race fra gruppe G (store selskabshunde) til gruppe B (drivende jagthunde). I f.eks. England og Tyskland henregnes Ridgebacks til denne gruppe. Jan Olsen foreslog, at man forsøgsvis kunne begynde med at invitere f.eks.

en Vizla-dommer til at dømme på en udstilling. Jan Olsen opfordrede også til, at man mere lokalt overvejede mulighederne af andre klubaktiviteter end udstillinger: Fælles træning, motionsture med hund, "åbent hus" for hundesnak.

- Dermed sluttede generalforsamlingen. På dette tidspunkt var den kendte svenske Ridgeback-ekspert, Stig Carlson, kommet; og i de næste par timer underholdt han forsamlingen med en diasforevisning ledsaget af grundige og kyndige kommentarer. Først belyste Stig Carlson racens naturlige miljø og livsbetingelser i dens oprindelige afrikanske hjemegne. På denne baggrund illustrerede Stig Carlson derefter med billeder af Ridgebacks fra det meste af verden, hvordan han punkt for punkt fortolker racens standard. Tilsidst besvarede Stig Carlson spørgsmål.

Det var en meget fin afslutning på en lang dag i de kære dyrs tjeneste.

LL

**SIG
SÅ
JA!**

Bladet ledsages denne gang af 2 opfordringer til medlemmerne, som forhåbentlig i stort tal vil følge dem: både deltage i

URAFSTEMNINGEN

og møde op i Odense til

RIDGEBACK-DAGEN

den 9. august. Klubben vil have godt af begge dele, og bestyrelsen er overbevist om, at I får meget gavn af det første og stor fornøjelse af det sidste. Alle oplysninger på de vedlagte ark. Den frankerede svarkuvert kan naturligvis bruges til både afstemnings- og tilmeldingsblanketten. Begge skal være Vibeke Olsen i hænde senest 20.7.